

«Gutten som terga sola, månen, stjernene og nordlyset»

Kilde: Qvigstad: Lappiske eventyr og sagn

To brødre kjørte en gang av gårde for å skille ut rein. Om morgenen da sola sto opp, joika den yngste:

Solgubben skinner
Skjennes på alt
som e kalt.
Is og sne han bråne
og hver fjær han livet låne.

Du sier den eldste:- Kjære bror, gje dæ ikke til å terge Guds skapninga! Broren brydde seg ikke om det. Han bare joika og la enda mer til. Ikke lenge etterpå kom et svært tett snefokk, og sola blei borte i en sky. Det var umulig å fare videre. De satte opp telt og lå værfast i flere dager. Da det klarna igjen og månen tok til å skinne, joika den yngste:

Litje månemikkelting, la la,
sett som tosken i en ring,
blinke oppi svarte natta, naina.
Tvi, ka frost han tømme!
Sola vil han glømme.

Broren sa at han skulle slutte, men det brydde han seg ikke om. Da blei det forferdelig tett mørkeskodde. De var midt på fjellet og måtte være der i tre døgn fordi de ikke fant veien. Da sier den eldste:- Nu kan du se kordan det går når du terge Guds skapninga!
Da mørkeskodda letta, blei det fint vær. Stjernene skinte klart. På nytt tok den yngste til å joike:

Stjernepilt, stjernedilt, ja ja,
blinke litt, vinke litt ja.

Da kom det ei ildkule og traff reinen hans. Den stupte i bakken og var død. Da sier broren hans:- Ka du trur som kommer tel å skje med dæ, så vill som du e!
Viss du ikke slutte, ska du berre få se!
Da kjørereinen var død, sier den yngste:- En rein dau, men en igjen. Æ har da sett verre skade før!
Så dro de videre, men den yngste måtte gå og trekke pulken. Om kvelden stansa den eldste for å la reinen sin beite og for å vente på broren sin. Han tente bål og tok til å koke. Da maten var ferdig, kom også den yngste. Etter at de hadde spist, blei det et veldig sterkt nordlys. Den yngste joika:

Nordlyset renne, lip, lip, lip,
flesk i kjeften, lip, lip, lip.
Hammår i skolten, lip, lip, lip,
øks på ryggen, lip, lip, lip.

Broren hans nekta han å gjøre det, men han satte i å joike enda høyere. Da tok nordlyset til å vifte forferdelig sterkt. Det smalt mot snøen som om noen slo med et hardt skinn. Den eldste kvelva pulken og kraup under den. Men nordlyset slo den yngste ihjel og brente opp pesken hans. Da kjørte den eldste videre med tungt sinn og med sorg i hjertet for broren som han hadde mista. Derfor har de gamle samene ennå den trua at det er farlig å terge nordlyset. Dersom du gjør det, kan nordlyset bli sint og komme å ta deg.
De fant ikke engang kroppen av den gutten, blei det sagt.